

РЕШЕНИЕ № 90
гр. Габрово, 19.10.2016 година
В ИМЕТО НА НАРОДА

Административен съд Габрово в открито съдебно заседание от двадесет и първи септември, две хиляди и шестнадесета година, в състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: ИВАН ЦОНКОВ

ЧЛЕНОВЕ: ЕМИЛИЯ КИРОВА-ТОДОРОВА

ДАНИЕЛА ГИШИНА

и секретар Елка Станчева, при участието на М. ГЕНЖОВ- прокурор при ОП Габрово, сложи за разглеждане докладваното от председателя Адм.д. № 138 по описа на Административен съд Габрово за 2016 година и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството пред Административен съд Габрово /ГАС/ е по реда на чл.185 и сл. от АПК. образувано по протест на Владимира Райчева - прокурор в Районна прокуратура – Габрово срещу разпоредби на Наредбата за рекламната дейност на територията на Община Габрово, приета с Решение 98 от 09.07.1998 г., изм. и доп. С така депозирания протест са оспорени разпоредбите на чл.29, ал.1, т.4 и чл.35, ал.1, т.5 от Наредбата като са наведени доводи за незаконосъобразност, с искане за отмяната им.

В Протеста се излага, че с разпоредбата на чл.29, ал.1, т.4 е предвидено, при подаване на исканията за разполагане на Рекламно информационни елементи /РИЕ/ да общинските органи, същите да бъдат придружавани от декларация за наличие или липсата на задължения към местния бюджет. Аналогично с другата оспорена разпоредба, тази на чл.35, ал.1, т.5 е предвидена възможност за компетентните органи да откажат разполагането на РИЕ, когато заявителят има задължения към бюджета на Община Габрово. В протеста се излагат доводи, че цитираните две разпоредби от Наредбата са незаконосъобразни, тъй като противоречат на чл.19 от Конституцията на Р.България, на чл. 76, ал.3 от АПК, чл.3, ал.3 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност /ЗОАРАКСД/, както и на разпоредбата на чл. 96 от ЗМДТ.

В Протеста се излага също, че според чл.19 от Конституцията на Р.Б. икономиката на страната се основава на свободната стопанска инициатива и се гарантира на всички граждани и ЮЛ еднакви правни условия за стопанска дейност, като се предотвратяват злоупотреби с монополизма, нелоялната конкуренция и защитава потребителя, а с посочените разпоредби от Наредбата се въвежда неравенство между стопанските субекти, като се ограничава кръга от лица имащи право да осъществяват дейност по тази наредба.

Също така съгласно разпоредбата на чл.3, ал.3 от ЗОАРАКСД, при административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност, административните органи и тези на местното самоуправление на могат да налагат ограничения и тежести, които не са необходими за постигане целите на закона, каквито именно ограничения и тежести налагат оспорените с протеста разпоредби на Наредбата.

Наред с посоченото, в противоречие с разпоредбата на чл. 96 от ЗМДТ се въвежда несъответстващ на законоустановения ред начин за събиране на местните данъци и такси.

Следвало да се отбележи, че с разпоредбата на чл. 8 от ЗНА, Общинските съвети се овластяват да издават подзаконовни нормативни актове- наредби, с които да уреждат съобразно нормативните актове от по висока степен, неуредените в тях обществени

отношения с местно значение, но също така с разпоредбата на чл.15 от ЗНА се въвежда изискване, тези нормативни актове да не противоречат на Конституцията и другите нормативни актове от по висока степен, като в този смисъл нормотворческата дейност на Общинските съвети винаги е подзаконова, а приеманите от тях актове винаги са с вторичен, производен и зависим характер спрямо законите и с по малка степен на значимост на регулираната материя, поради ограниченото им териториално значение.

В съдебно заседание Протеста се поддържа от прокурор Христова – прокурор в Районна прокуратура гр.Габрово, като по съображенията изложени в същия и доразвити в съдебно заседание се иска отмяна на частта от протестираната Наредба, като незаконосъобразна.

Ответникът - ОбС Габрово се представлява от надлежно упълномощен процесуален представител- адвокат Силвия Даскалова, която оспорва Протеста и счита изложените в същия доводи за незаконосъобразност на оспорените текстове от наредбата за неоснователни, поради което се прави искане същият да бъде отхвърлен. Претендират се и разноски.

Прокурорът от ОП Габрово дава мотивирано заключение за основателност на така подадения Протест и изложените в него доводи за отмяна на частта от Наредбата. Счита че атакуваните текстове от Наредбата са незаконосъобразни и следва да бъдат отменени като такива.

Протестът е подаден в предвидената от закона форма, от правоимащ по смисъла на чл.186, ал.2 от АПК субект, чието право на основание чл.187, ал.1 от същия нормативен акт може да се упражнява безсрочно, мотивиран е, поради което се явява редовен и допустим и следва да бъде разгледан по същество. Разгледано по същество, оспорването се явява и основателно по следните съображения

Протестът, с който е инициирано оспорването в настоящото производство на цитираните текстове от Наредбата за рекламната дейност на територията на Община Габрово, е направено от Прокурор при Районна прокуратура Габрово, който с оглед нормата на чл.186, ал.2 от АПК притежава процесуална възможност да оспори подзаконов нормативен акт, ако препени, че същият е незаконосъобразен. Оспорването е срещу част от нормативен акт, поради което същото не е обвързано със срок по арг. от чл. 187 от АПК. В този смисъл предмет на оспорване са конкретни разпоредби от Наредбата за рекламна дейност на територията на Община Габрово. Последната е подзаконов нормативен акт по смисъла на чл.75, ал.1 от АПК, тъй като съдържа административноправни норми, отнася се до неопределен и неограничен брой адресати и има многократно правно действие. Като акт на общински съвет, наредбата подлежи на проверка за законосъобразност, в това число и чрез подаване на протест от Прокурор и сезиране на съответния административен съд с искане за произнасяне по неговата законосъобразност. С подаването на протеста са предприети действия по защита на обществен интерес, свързан със законосъобразното упражняване правомощията на орган на местното самоуправление - Общински съвет Габрово. Ето защо настоящото оспорване се явява процесуално допустимо, като подадено от надлежен субект с активна процесуална легитимация и срещу подзаконов нормативен акт, подлежащ на съдебен контрол.

Оспорването е съобщено по реда на чл.181, ал.1 и 2, чрез публикация в „Държавен вестник и на Интернет страницата на ВАС, но към него няма присъединяване на други лица. На основание чл.192 от Кодекса делото се гледа и с участието на Прокурор от Окръжна прокуратура Габрово.

Наредбата е приложена към делото в цялост, ведно с измененията, като ОбС Габрово е задължен да представи, при наличие, всички изменения на оспорения нормативен текст, заедно с преписката по приемането му, респективно по приемането

на тези изменения, данни за предварителното обсъждане на проекта на спорния текст или на самата Наредба, мотивите за приемането му, доказателства за събиране на мнения и препоръки от населението на общината, за обнародване на проекта на наредбата, в едно с и с измененията, касаещи процесните правни норми, оспорени в настоящото производство.

Съдът извърши проверка за наличието на съдържащите се в жалбите мотиви за отмяна на процесния акт и провери служебно за наличие на всички основания, измежду посочените в чл.146 от АПК, за прогласяване на неговата незаконосъобразност, както и на всички законови основания за отмяната му, неупоменати от страните.

За да се произнесе по съществуващия на правния спор, съдът взе предвид от фактическа и правна страна следното:

Наредбата за рекламната дейност на територията на Община Габрово е приета с Решение № 98 от 09.07.1998 г. на Общински съвет гр.Габрово, а протестираните в настоящото производство текстове от Наредбата са приети с решение № 318 от 30.11.2006 г. и впоследствие изменени с Решение № 236 от 04.12.2008 г. на Общински съвет гр. Габрово. Към административната преписка е приложен текстът на наредбата така, както е приета при последното и изменение с Решение № 238 от 18.10.2012 г. на ОбС Габрово, в сила и към настоящия момент.

По Предложение рег. № К-297/06.10.2006 г. до ОбС на Кмет на Община Габрово, внесено на основание чл. 21, ал.2 от ЗМСМА са поставени за обсъждане и съответно приети от ОбС Габрово с Решение № 318 от 30.11.2006 г. като нови разпоредби, оспорените с протеста на Районен прокурор при РП Габрово текстове от Наредбата за рекламната дейност на територията на Община Габрово и в частност тези на чл.29, ал.1, т.4 и чл. 35, ал.1, т.5 от Наредбата. Двете оспорени разпоредби от Наредбата впоследствие са изменени по Предложение рег. № К-270 от 03.11.2008 г. на Кмета на Община Габрово, внесено на основание чл.21, ал.2 от ЗМСМА, във вр. с чл. 2, ал.1 от Закона за електронното управление /ЗЕУ/, с Решение № 236 от 04.12.2008 г., при което са придобили окончателната си редакция, която е действаща и към настоящия момент и в която им именно редакция същите са оспорени с така депозирания протест на Районен прокурор при РП Габрово.

Също така към административната преписка са приложени Поканата, с която ОбС Габрово е свикан на заседание на 19.10.2006 г., при обявен дневен ред, както и тази с която е свикан на заседание от 13.11.2010 г., също при обявен дневен ред на основание чл. 25, т. 1 от ЗМСМА и на които заседания оспорените текстове от Наредбата са приети на първо четене. Приложени са също така и при двете изменения в Наредбата на оспорените текстове становищата на постоянните комисии по така предложените промени в същата, мотиви за изменението на Наредбата в тази и част, съдържащи се в предложението на кмета на Община Габрово за съответното изменение и новата редакция на оспорените текстове, както и доказателства за обявяване изменението на наредбата в средствата за информация. С цитираното по горе Решение № 318/2006 г. оспорените текстове от наредбата са приети като нови такива с мнозинство на присъствалите на заседанието на ОбС Габрово общински съветници, а с Решение № 236/2008 г. е прието с мнозинството от присъствалите членове на ОбС Габрово изменението на оспорените текстове. И в двата случая приетите изменения в Наредбата по отношение оспорените текстове в настоящото производство, впоследствие са оповестени по надлежния ред. Липсват данни на засегнатите граждани и юридически лица да е била предоставена изрично възможност да правят препоръки и да дават мнения по проекта, както и такива да са били направени. В самите мотиви няма такива данни, няма информация в тази насока да са направени и в сайта на ОбС Габрово.

С оглед казаното, в случая така оспореният подзаконов нормативен акт е приет в предписаната от закона форма и от териториално и материално компетентен орган. Съгласно чл. 8 от Закона за нормативните актове, всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение. Общинският съвет определя политиката за изграждане и развитие на общината във връзка с осъществяването на дейностите по чл. 17 ЗМСМА, както и на други дейности, определени със закон /чл. 20 ЗМСМА/. С разпоредбата на чл.21, ал.1 от ЗМСМА са разписани правомощията на общинския съвет във връзка с провеждането на тази политика. За нейното изпълнение органът на местното самоуправление приема правилници, наредби, инструкции, решения, декларации и обръщения. На основание предоставената на този орган законова делегация по чл.21, ал.2 ЗМСМА, ОбС Габрово е приел Наредбата за рекламната дейност на територията на Община Габрово, с която се уреждат правилата, ограниченията и забраните, свързани с поставянето на РИЕ на територията на общината. Следва да се отбележи, че решенията за приемане на подзаконови нормативни актове от тази категория са предоставени изключително в компетентност ОбС, съгласно цитираната разпоредба от ЗМСМА.

Тъй като се касае за колективен орган, за да са валидни взетите от него решения, заседанията следва да бъдат проведени при участие на необходимия брой общински съветници и същите следва да бъдат подкрепени от нормативно определени брой съветници. В случая при вземането и на двете решения по приемането и изменението на оспорените разпоредби от Наредбата е бил налице необходимият кворум, тъй като на заседанията са присъствали повече от половината от общия брой общински съветници, съгласно изискването на чл.27, ал.2 от ЗМСМА и тези решения са взети при необходимото мнозинство от повече от половината от общия брой общински съветници - чл.27, ал.3 от ЗМСМА, което е видно от приложените по делото извадки от гласуването на оспорените текстове от Наредбата, тоест ответният административен орган - Общински съвет Габрово е действал в компетентен числен състав, като е приел своите решения и при спазване на законовия необходим за това кворум.

Съгласно разпоредбата на чл.26, ал.2 от ЗНА, приложим субсидиарно с оглед разпоредбата на чл.80 от АПК, преди внасянето на проект на нормативен акт за приемане от компетентен орган, съставителят на проекта го публикува на интернет страницата на съответната институция, заедно с мотивите, съответно доклада, като на заинтересованите лица се предоставят най-малко 14 дни за предложения и становища по проекта. Видно от административната преписка и при двата случая-при приемане на оспорените текстове и впоследствие при изменението им, Предложението на кмета на общината за приемане на изменения в Наредба за рекламна дейност на територията на Община Габрово е публикувано на официалния сайт на общината. От събраните доказателства се установява също и че проектът за наредбата е разгледан и одобрен и от постоянните комисии при Общински съвет Габрово, преди да бъде внесено предложението на кмета за разглеждане и гласуване от ОбС.

Към казаното следва да се добави и това, че по смисъла на чл.7, ал.2 от ЗНА наредбата е нормативен акт, който се издава за прилагане на отделни разпоредби или подразделения на нормативен акт от по-висока степен, а съгласно нормата на чл.15 от ЗНА наредбата трябва да съответства на Конституцията и на другите нормативни актове от по-висока степен и ако разпоредби от същата противоречат на нормативен акт от по-висока степен, се прилага последния. В този смисъл с наредба не могат да се създават разпоредби, които да влизат в колизия и да противоречат на нормативен акт от по-висока степен. В настоящия случай с разпоредбите на чл.29, ал.1, т.4 и чл.35, ал.1, т.5 от Наредбата, се въвежда изискване към кандидатите за разполагане на РИЕ да

представят декларация за наличието или липсата на задължения към местния бюджет, а с втората оспорена разпоредба, тази на чл.35, ал.1, т.5, се въвежда възможност за административните органи да откажат издаването на разрешение за разполагането на РИЕ, при наличието на задължения към общината.

С оглед на посоченото, настоящият съдебен състав на АС Габрово намира, че при приемането на оспорените текстове от наредбата, са спазени административно производствените правила и не са допуснати съществени нарушения на същите. В същото време обаче, конкретно оспорените в настоящото съдебно производство текстове от Наредбата на чл.29, ал.1, т.4 и чл. 35, ал.1, т.5, според настоящата съдебна инстанция са приети в противоречие с материалния закон, в който смисъл наведените от оспорващия Прокурор при Районна прокуратура Габрово съображения, са основателни.

В така оспорения текст на разпоредбата на чл.29, ал.1, т.4 от Наредбата е предвидено исканията за разполагане на РИЕ по чл.2, ал.1, т.1- 4 са придружени от: т.4. "Декларация за наличие или липса на задължения към местния бюджет, а съгласно тази на чл.35, ал.1 от Наредбата е предвидено, че "Компетентните общински органи могат да откажат разполагането на РИЕ в случаите, когато: т.5 "Заявителят има задължения към бюджета на Община Габрово.

Както вече се посочи, според законовата разпоредба на чл.8 от ЗНА " Всеки общински съвет може да издава наредби, с които да урежда съобразно нормативните актове от по-висока степен неуредени от тях обществени отношения с местно значение", тоест тези които не са уредени със съответния закон или с друг нормативен акт от по-висока степен, като тази уредба същевременно не следва да е в противоречие с нормативен акт от по-висока степен. Аналогична на тази разпоредба е и разпоредбата на чл.76, ал.3 от Административно процесуалния кодекс, съгласно която "Общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение".

В същата насока е и разпоредбата на чл. 19, ал.1 от Конституцията на Р. България, в която се прогласява, че " Икономиката на Република България се основава на свободната стопанска инициатива", а съгласно ал.2 от същата "Законът създава и гарантира на всички граждани и юридически лица еднакви правни условия за стопанска дейност, като предотвратява злоупотребата с монополизма, нелоялната конкуренция и защитава потребителя". В случая така оспорените текстове от наредбата, в частност тези на чл. чл.29, ал.1, т.4 и на чл.35, ал.1, т.5 противоречат на посочения конституционен текст, като със същите се постига точно обратния ефект на този, който конституцията прогласява, като се създават неравноправни условия по отношение на стопанските субекти-граждани и ЮЛ при осъществяване на стопанската им дейност, изразяващо се в ограничаване на кръга от лица имащи право да заявят намерение, респективно да поставят РИЕ на територията на община Габрово.

Наред с посоченото, съгласно разпоредбата на чл. 3, ал.2 от Закона за ограничаване административното регулиране и административния контрол в/у стопанската дейност "При административно регулиране и административен контрол върху стопанската дейност държавните органи и органите на местното самоуправление не могат да налагат изисквания, ограничения и тежести, които водят до ограничаване на конкуренцията", а съгласно ал.3 от същия закон "При административно регулиране и административен контрол върху стопанската дейност административните органи и органите на местното самоуправление не могат да налагат ограничения и тежести, които не са необходими за постигане на целите на закона", каквито ограничения и тежести са въведени с така оспорените текстове от Наредбата и при което гражданите и ЮЛ са поставени в неравностойно положение. От анализа на оспорените текстове от

Наредбата, е видно и се установява, че с оспорените текстове от Наредбата е въведено именно ограничение на кръга от лицата, които могат да кандидатстват за получаване на разрешение за разполагане на РИЕ, като са облагодетелствани заявители, които нямат задължения към община Габрово, а също така и тези, които не са граждани на общината и няма как да имат задължения към тази община. Въведеното ограничение е по отношение на лицата, които имат текущи задължения към общината. Поради това разпоредбата в това ѝ съдържание води до нарушаване принципа на свободната стопанска дейност, в която връзка е основателен доводът на оспорващия Прокурор при РП - Габрово за нарушение на чл. 3, ал. 3 от Закона за ограничаване на административното регулиране и административния контрол върху стопанската дейност. Тази разпоредба предвижда при административно регулиране и административен контрол върху стопанската дейност, административните органи и органите на местно самоуправление да не могат да ограничават лицата да извършват дадена стопанска дейност. В настоящия случай с процесните норми, както се посочи, е ограничен кръгът на лицата, които могат да заявят искане за издаване на разрешение за поставяне на РИЕ на територията на Община Габрово, като е въведена административна пречка за граждани на общината, които имат задължения към същата. Това само по себе си представлява ограничаване и въвеждане на тежести при административното регулиране и административния контрол. Безспорно е в случая, че нормирането на разрешителния режим в процесната Наредба попада в хипотезата на ЗОАРАКСД, като съгласно чл.1, ал.3 от същия закон административно регулиране е установяването на нормативни изисквания, чието спазване се осигурява чрез осъществяване на административен контрол. С оглед чл.1, ал.4, т.3 от закона, административен контрол е контролът, упражняван от административните органи чрез издаване и отказване на разрешения и удостоверения за извършване на отделна сделка или действие от лица, които извършват или възнамеряват да извършват стопанска дейност. Целта на закона, въведена в чл.1, ал.2 от ЗОАРАКСД, е да улесни и насърчи извършването на стопанската дейност, като ограничи до обществено оправдани граници административното регулиране и административния контрол, осъществявани върху нея от държавните органи и от органите на местното самоуправление. Следователно в случая, чрез въвеждането на ограничения досежно кръга на лицата заявители за поставяне на РИЕ, нормативно предвиденият от Общински съвет Габрово административен контрол в процесните норми излиза извън целта на ЗОАРАКСД и противоречи на същата. Конкретно в този случай административното регулиране не е сведено до обществено оправдани граници по смисъла на чл. 1, ал. 2 от ЗОАРАКСД, тъй като целта на оспорената разпоредба е да въведе тежести, а не да улесни извършването на определена стопанска дейност.

В допълнение към горното следва да се добави и това, че редът за събиране на местните данъци и такси е уреден със специален закон, какъвто се явява Законът за местните данъци и такси, където в разпоредбата на чл. 9 б изрично се сочи, че "Установяването, обезпечаването и събирането на местните такси по този закон се извършват по реда на чл. 4, ал. 1 - 5. Обжалването на свързаните с тях актове се извършва по същия ред". В случая с оспорените текстове на Наредбата се урежда материя, каквато се явява тази по събирането на задължения към местния бюджет на Община Габрово, начинът за събирането на които е законово регламентиран, поради което е недопустимо с наредба, уреждаща отношения от местно значение, същите да се урегулират отново и то по начин не съответстващ на законовото им урегулиране, а също така и в противоречие с други закони, за които по горе стана на въпрос. По тази причина оспорените две разпоредби от Наредбата противоречат и на чл.76, ал.3 от АПК, съгласно който общинските съвети издават нормативни актове, с които уреждат

съобразно нормативните актове от по-висока степен обществени отношения с местно значение. По смисъла на тази норма издаваните от общинските съвети нормативни актове имат вторичен и производен характер спрямо законите, по-висока степен на конкретизация и ограничено териториално значение. В случая, с Наредбата за рекламната дейност на територията на Община Габрово, приета на основание чл.22, ал.1 от ЗМСМА, като е съобразена и с изискванията на чл.56, ал.2 от Закона за устройство на територията /по арг. от чл. 57, ал. 1 ЗУТ/, както се посочи, е създадена нова, неуредена в по-високия по степен нормативен акт правна уредба, с приемане като задължителна предпоставка за издаване на разрешение за поставяне на РИЕ липса на задължения към Община Габрово. С тази нормативна регламентация индиректно общинският съвет е уредил начин на събиране на свои вземания от граждани на общината, който обаче не е съответен на възприетия в ЗМДТ ред. Съгласно чл. 4 от цитирания закон, установяването, обезпечаването и събирането на местните данъци се извършват от служителите на общинската администрация по реда на ДОПК. По аргумент от чл. 96 от ЗМДТ по същия ред се извършва администрирането и на местните такси. Облеченото в нормативна форма по-различно разбиране на този принцип, заложен в ЗМДТ, е проява на несъответствие между процесния акт като подзаконов такъв и по-високия по степен закон. Ето защо извън правомощията на общинския съвет е да поставя възможността за едно лице - гражданин или ЮЛ, да участва в търг или да заяви искане за разполагане на РИЕ, в зависимост от платените от него данъци и такси. Реализирането на тези задължения се осъществява по предвиден в нормативни актове от по-висок ранг процедури и приемането на подзаконови разпоредби, които им противоречат води да материална незаконосъобразност на последните, съответно е основание за тяхната отмяна.

От гореизложеното следва извода, че при приемането на Наредбата за рекламната дейност на територията на Община Габрово и нейните изменения, ОбС Габрово е приел така оспорените текстове от същата, като е спазил процедурата по приемането им, но същите се явяват приети в противоречие с материалния закон, което ги прави незаконосъобразни и което от своя страна е основание за тяхната отмяна като такива.

С оглед на резултата от настоящото производство, а именно отмяна на част от протестираната Наредба и факта, че протестиращата страна не е заявила своевременно искане за присъждане на разноски, то такива не следва да й бъдат присъждани.

Воден от горното и на основание чл. 193, ал.1, предл. трето от АПК, Административен съд Габрово

Р Е Ш И:

ОТМЕНЯ разпоредбите на чл. 29, ал.1, т. 4 от Наредбата за рекламната дейност на територията на Община Габрово, приета от ОбС Габрово, съгласно която "Исканията за разполагане на Рекламно-информационни елементи по чл.2, ал.1, т.1, т.3 са придружени от: т.4. "Декларация за наличие или липса на задължения към местния бюджет и чл. 35, ал.1, т.5 от същата Наредба, съгласно която "Компетентните общински органи могат да откажат разполагането на РИЕ в случаите, когато: т.5 "Заявителят има задължения към бюджета на Община Габрово", като незаконосъобразни.

След влизане в сила на съдебното решение, на основание чл. 194 от АПК, същото да се обнародва по реда, по който е обнародвана Наредбата, в която се съдържа процесната отменена нейна разпоредба и в 14- дневен срок в Административен съд Габрово да се изпрати информация и доказателства за изпълнението на този ангажимент от страна на Общински съвет Габрово.

Решението подлежи на обжалване на основание чл. 210 и по реда на чл. 211 и сл. от АПК в 14-дневен срок от съобщаването му на страните чрез Административен съд Габрово пред Върховен административен съд.

Препис от съдебното решение да се връчи на страните в едно със съобщението.

ПРЕДСЕДАТЕЛ: /п/ не се чете

ЧЛЕНОВЕ: 1. /п/ не се чете

2. /п/ не се чете